

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Adiuto ep[iscop]o. Cap[itulum]. lxxxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse februario occurribus. Fo. lviij.

Senior: quē antecedebat puer lumis posterior: dixitq; virginis: q; cū passa fuerat: ibi erat: t cōfiderauerat māmillā ei salutē suscipere. Illa nō omnē carnalē medicinā respuebat: sed solū dñm iesum habere se dicebat: qui verbo curat oia t solo sermone restaurat vniuersa. Tunc se nō: subridens dixit: se a dño missum eius. Q; esse apostoli petri. Et cōtinuo ab oculo eius disparuit: virgoq; sancta se perfecte sanaram māmillāq; sibi relictū inuenit: t deo gratias infinitas egit. Cum ergo ex immēso lumine custodes territi fugiissent: t carcerē apertū reliquissent: rogauerūt eā quidā ex vincis ut abliteret: q; oīno recusauit: dicens q; nolebat amittere coronā sibi a dño prepararam. C; post quartuor dies reducta est ad quintanū: q; eā sanata conspiciens: t qualiter eā xp̄s sanasset andiēs: stratus testas acutas iussit spargi: et carbones signitos subterponit: t illa nudo corpore desup voluntari. Statimq; facto terremotu ciuitas tota cūcūtū: t cadente pariete siluīt t falconis cōfilarū iudicis opprimunt: cōcurrente pplo aduersus qntanū t clamante q; ppter iniustū agathę cruciatū ralia paterent. Tūc cōsularis ex una parte terremotū metues: t ex alia pp̄li seditionē nō ferens p; pusterulā aufugit: t virginē in carcerē reponi mādauit: quo cū utroq; set: orauit ad dñm: ut sufficeret in pace sp̄ritū eius. Finitas oratione cū ingēni voce expirauit. C; Lū autē fideles corpus eius cū aromatib; cōdixit: t in uno sarcophago collocātū: apparuit iuuenis sericis amictū cū plusq; cenzu alijs albis iduris alias nūq; vissus: q; ad corpus venies tabula marmorea: ad caput ei ap̄posuit: t clauso tumulo cū oīb; cereris ab oīum oculis euanuit. In tabula autē scriptū erat sic. Venit sancta spontaneā: honorē deo: t patrie liberationē. Quo miraculo diuulgato: nō soluz sp̄iant: sed etiā gēriles t inde se p̄sephūtū v̄gis venerari ceperūt. Quintian⁹ nō dū ad iwestigā das ei diuinitas p̄geret: t flumē in nauī cū eōs trāficeret: duo eq; feruētes: calcesq; factatēs: vñ cū morib; appetitū alter calce p̄cūlūz i flumine proiecit t ne caecat. C; Reuelatio anno circa die natalis eius mons etna ciuitati proximus ruit incendiū: qui quasi torrens de monte descendens t oīa cōburens: ad v̄bē cū impetuue n̄iebat. Tūc pagani: multitudine: velū quo se pulchū eius erat operū arrūpuit: t cōtra ignē opposuit. Statimq; in die natalis eius ignis cessit t vtterius non processit: passa est autem nō. februario circa annum domini. ccliiij.

De sancto Ingenuino epo. Cap. lxxv.

Ingenuinus secundus eps fabiorē. fuit: ut scribit paul⁹ in gestis longobardorū: quē p̄cesserat sc̄tū cassian⁹ q; smole immolatus martyris cōsumauit.

Babylona eī fuit oīm episcopalē ciuitas metropolis aquileien⁹. nūc nō sedes trāslata est in britinā: t subest salzburgen⁹. Ibius tpe longobardi italiā occuparū regnāte eōz rege asterich. Seuer⁹ ep̄s in patriarchatu aquileien⁹. helie successerar. Quē sinaragdus patricius cōpulit cū quibusdā alīis ep̄s: cōicare iohāni heretico archiepisco p̄co rauennati: qui romanā ecclēsiā contēnebat. Sanctus nō ingenuinus cū sancto agnello tridētiū: petro altū: iūfore veronē. hōsentio vincentiū. Rustico taruissiū. fonteio feltrinē. agnello equilī. aurēio belū. iāmentio iulien⁹. t adriano polesti. ep̄s. Hūc sc̄ismati non cōsenserunt. Propter quod oīs prenominati sancti multas iniurias perspēli sunt. Sanctus nō ingenuinus actus in exiliū: in pace queuit nō. februario. Eui sanctus cōstātinus successit. Corpusq; ipius post multos annos britinā translatū est. Et sanctus albininus episcopus britinē. die quo migraverat: sc̄z nō. februario miraculis clarus cidez associatur. Hec frater bartholomeus.

De sancto Adiuto epo. Cap. lxxvi.

Dūtus episcopus

viēnen⁹. eximie sanctitatis fuit. Eius fide t industria atq; doctrina mirabilē ab infestatione arriane herefēos gallie defense sunt tempore Sūdobardi regis francoī. Qui t virtutib; insignis nō. februario apud viēnam in pace dormiūt: ut dicit ado.

De Quinquagesima. Cap. lxxvij.

Quinquagesima

significat tēpus remissionis. Et incobatur in dñica qua cantatur. Esto mis̄i in dñi. t terminat in ipso die pasche. Instituta est autē propter suppletionē: t ppter significacionē: t propter representationē. C; Primo ppter suppletionem: qm̄ cū debeamus quadraginta diebus ieiunare ad similitudinē xp̄i: t nō sine in quinqagesima nisi trigintas sex diebus ieiunabiles: quis in dñicis nō ieiunatur ppter letitiā et reverentia dñice resurrectionis. eo pro suppletione dñicarum additū sunt q̄trū dies. Iterū clericū vidētes q; sicut precedūt populu ordine sic debent procedere sanctitate p duos dies ante illos quartuor ieiunare t abstinere ceperūt. Et sic septimana vna addita est: que t quinqagesima vocatur. C; Secundo propter significacionem: qm̄ quinqagesima significat tēpus remissionis: id est penitentie in qua oīa remittuntur. Quinqagesimus em̄ annus erat subileus: q; erat annus remissionis: q; tunc debita remittebant: servū liberabant t oīs ad suas possessiones reuertabantur. Per qd significat q; per penitentia dīmittuntur debita p̄cōz. Liberantur omnes a

b